

SLUŽBA BOŽJA

LITURGIJSKO - PASTOLARNI LIST

GODINA II

MAKARSKA 1962.

BROJ 3.

NAGOVOR SV. OCA O ČASOSLOVU

(U prijevodu donosimo glavni dio papinog poziva od 16. I 1962. svećenicima da s njim zajedno molimo časoslov za sretan uspjeh II vatic. sabora)

Svatko sigurno zna da poslije svagdanje žrtve sv. Mise, koja posve nadilazi sve liturgijske molitve, Božjim službenicima ništa ne može biti draže od Božje hvale ili božanskog oficija. Stoga smatramo prikladnim da svima, koji su dužni moliti časoslov, uvelike preporučimo ovaj posebni način molitve za dobru pripravu koncila. Neka dakle ulažu najveću pomniju u obavljanje tih svagdanjih molitava, bilo da ih mole u velikim zgradama ili malim kapelama, bilo javno u crkvenom koru — što je najbolji način moljenja časoslova — ili zasebno, ali uvijek kao žrtvu hvalę i u ime čitave Crkve.

Zar se nećete, časna braćo i dragi sinovi, svi velikodušno prihvatiti ovog djela u novoj godini, kako bi milostivi Bog blagoslovio ovaj veliki događaj, što ga kršćani tako rado očekuju? Kažemo, svi, od mladog podđakona, koji pobožnom i željnom dušom počima kušati slasti božanskog oficija i od njegove se molitve napunja najčišćim veseljem, do časna starca, koji u molitvi uživa blagi mir i već kao kuša ono nebesko blaženstvo za koje je određen u Crkvi svetih.

Svaki se svećenik ima smatrati ne samo »upraviteljem Božjih otajstva« (I Kor 4, 1), što se događa u misnoj žrtvi, nego i posrednikom između Boga i ljudi. Slično kao i njegov božanski Otkupitelj, čija je slika, koji »uzet između ljudi postavlja se u službu Boga na korist ljudi« (Hebr 5, 1). A tu riječ lijepo tumači sv. Ivan Krizostom: »Svećenik stoji po srijedi između Boga i ljudske naravi: od onamo donosi k nama dobročinstva, a odavle prinosi onamo naše molitve« (V hom. Iz VI).

Ovaj naš nagovor, kojim pozivamo svećenike da po sebi najvredniju molitvu božanskog oficija upravljaju i kao vrlo zgodnu za opće željene plodove ekumenskog sabora, podudara se — kako nam se barem čini — s ona četiri znaka kojima je Isus Krist uresio svoju Crkvu i na koje divno potsjeća ljudske duhove. Po njima je ona kroz dvadeset stoljeća uvijek bila i jest jedna, sveta, katolička i apostolska. Ne prestano uživajući njihovo obilje Crkva živo želi da bogatstvo svoga života udijeli i onim kršćanskim zajednicama, koje su se prošlih stoljeća otcijepile od nje i još nisu postigle prvotno jedinstvo.

Zaista je sveti oficij, što ga svećenici svagdano mole, iako različit po obredu, jeziku, biskupiji i redovničkoj zajednici, jedna božanska pjesma neuporedive ljepote. Pomoću njega Boga dostojno slavi ljudska obitelj, otkupljena od Isusa Krista, koji je Božja Riječ i koji je utjelovljen od Duha Svetoga postao čovjekom od Marije Djevice, raspet i kao pobjednik se vratio iz podzemlja.

Dok svećenik pobožnom rukom okreće stranice ove pjesme, u njegovoj se duši učvršćuje sigurnost u buduću slavu, te od nje prima radost s istine, svagdanju životnu pouku, utjehu i jakost u poteškoćama i tjeskobama.

O koliko se veseli duša svećenika, kad obavljajući ovo božansko djelo jače osjeća katolički duh Crkve kojim odišu stranice brevijara! Svi njegovi dijelovi sjaju svjetlom, odzvanjaju pjesmom. Tu se sa psalmima — od kojih duši dolazi prava radost, opomena puna mudrosti i blagi mir — isprepliću odlomci iz drugih knjiga Starog zavjeta ili iz četiriju Evanđelja, prepunih božanske nauke, ili iz poslanica sv. Pavla, prožetih uzvišenim istinama, ili iz ostalih spisa Novog zavjeta. Sve je ovo sadržano u časoslovu, pa ga treba smatrati trajnim i neiscrpivim vrelom višnje svjetlosti i milosti.

Nije se dakle čuditi, što pripremama II vatikanskog sabora — kako svjedoči brižan i marljiv rad njegovih pripremnih komisija — upravo časoslov pruža načela najčišće nauke i vrlo mudre zakone crkvene stege kako zgodno i složno odgovaraju potrebama našega vremena.

Uvjereni smo da će katolički svećenici po svemu svijetu prihvatiti ovaj naš poziv i na taj način pripomoći uspjehu koncila, od kojega toliko ljudi očekuje velike stvari. Na ovo pobožno natjecanje želimo potaknuti sve crkvene službenike, bilo gdje se nalazili na kopnu ili na moru, pa im izjavljujemo

da se skroman Pastir Gospodnjeg stada sveopće Crkve osjeća s njima duhom sjedinjen u ovom pothvatu. On ujutro rano, u posvemašnjem miru oko sebe, riječima cijele katoličke Crkve upravlja ovu veliku molitvu za željeni uspjeh ekumenskog sabora.

Pouzdanje u veliku moć crkvene molitve, a posebno časoslova, navela nas je da sve, koji po naredbi Crkve javno obavljaju ove molitve, pozovemo da ih namijene za sretan uspjeh koncila. Njegov je naime naum, da po tragovima mlade, oduševljene Crkve opet zasja sva ljepota njezina lica. »A onda će stalno taj divan prizor istine, jedinstva i ljubavi blago potaknuti, kako se nadamo, one koji su odijeljeni od ove apostolske Stolice da potraže i nađu ono jedinstvo, za koje je Isus Krist žarko molio nebeskog Oca« (iz encikl. Ad Petri cathedram).

Kad smo započeli ovaj nagovor, naš se je duh vrlo ugodno osjećao, kao da je potražio sve vas, časna braćo i dragi sinovi, po svemu svijetu da se s vama razgovara kao da ste prisutni. A sad završavamo u slatkom uvjerenju da smo s vama povezani vezom zajedničke vjere, pobožnosti i ljubavi. Stoga se radosno nadamo da ćete svoje molitve pomno spajati s našima ne samo za ovih mjeseci, koji prethode ekumenskom koncilu, nego još više u one slavne dane kad se bude održavao ovaj veliki sabor.

PAPA IVAN XXIII

DJELOVATI INTERDIJECEZANSKI

U članku koji je objavljen u br. 6, I godišta naše »Službe Božje« istaknuto je da je »interdijecezanski misliti i osjećati« zahtjev današnje naše pastoralne problematike, te da logičan i jedino mogući zaključak ovog mišljenja i osjećanja mora biti: INTERDIJECEZANSKO DJELOVANJE.

Postavlja se pitanje, u čemu bi se — konkretno — sastojalo to interdijecezansko djelovanje? Svakom djelovanju prethodi najprije dogovor, odluka o djelovanju, plan i program djelovanja.

Živimo u vremenu kada se skoro svakodnevno održavaju: sastanci, konferencije, dogovori, savjetovanja, simposioni i sl. na svim područjima ljudskog djelovanja. Od sastanaka i dogovora za izvršavanje svakodnevnih sitnih poslova i zadataka, pa do konferencija da se očuva mir i urede odnosi među naro-